

Rădăcini*

Narcisपुरice

I

Zice-se că erau un popor dârz!
Așa că le cam plăcea viața.
La ceas de pericol, al morții voal
Mistuit era de cel mai bun om.
Ofrandă, suflet tânăr trecea dincolo.
Xilofil, ritualic, fructe de dârmox,
Iubirii, în sulite își lăsa stropii inimii,
Speranța primeau toți dintr-un vis!

II

De dragoste plin, druid(?)
Era o minune și o mirare
Cu ochii, cu vorba și creanga de vâsc
El i-a dat îndreptare.
Nu-i acesta un semn divin?
El trăiește și străjuiește.
Un om, sfetnic unui zeu.

III

Bucurați-vă azi! Mâine vă schimb.
Urmează sfârșitul ăstui desfrâu
Ridicați-vă, revoltați-vă!...în zadar,
Eu am putere.
Brazdă. adâncă. tăia-voi traiului strâmb.
Ispitele vieții veți da uitării.
Sînt/**/ lângă voi, peste voi, nesupus
Tată, tutore, despot.
Ascultați și schimbați-vă soarta!

IV

Dându-i de cap, l-au scos din gând,
Era dușmanul cu gust de fiere.
Cu orice risc
El i-a dorit neamului său nemurire!
Bune, nebune, în vine îmi fierb
Ale lui visuri; și asta
Lovește, învinetindu-mi sufletul!

Pnt.2014

Ce dacă...!!!

*prima stofa(cu titlul Dacii -Zalmoxis***) - publicată în Revista CLAVIATURI (serie noua), nr.4-decembrie 2013, Braşov, debut

** îs: S în T, nu sunt

*** (vezi: Getica, Pârvan - Getul/Bietul)